

Vestitorul numelui lui Iehova

15 Decembrie

Numărul 24

MISIUNEA REVISTEI

Această revistă vrea să dea ajutor omului pentru a cunoaște scopul lui Iehova Dumnezeu care este relatată în Biblie. În principiu conține acele lucruri biblice, cari sunt spre ajutorul martorilor lui Iehova. Aceasta îi face capabili pe cititori pentru studii biblice regulate și se va îngriji și pentru învățători la acele persoane sau grupuri, cari se ocupă sinceri cu studierea Bibliei. Este potrivită pentru vestirea prin radio, pentru conferințele publice și articole pentru înțelegerea textelor scripturale.

În vestire, această revistă țin strict de principală numai Biblia. Este neatârnată de confesiunile, sectele, partidele sau dela alte organizațiuni lumești. Stă fără îndoială, cu toată puterea de partea Impărăției lui Dumnezeu care se va întemeia sub Cristos, Regele iubit. Nu are docme ci din contră, invită pe toți ca să-i studieze conținutul cu îngrijire și cu ochi critici pe baza Sfintei Scripturi. Nu se amestecă în nicio discuție și nu comunică lucruri individuale.

Aceia cari cercetează serios Biblia, însă nu pot plăti revista, din cauza sărăciei, mizeriei sau a nenorocirii, pot primi revista gratuită, întrucât o cer odată într'un an, în luna Decembrie și arată cauza trimiterii gratuite. Noi stăm cu bucurie în ajutorul lipsiților, însă pretinde regula expediției, ca să fie cerută în scris, trimiterea odată într'un an.

ATENȚIUNE!

Sunt rugați aceia cari încă n'au trimis abonamentul revistei W. T. pe anul 1933, să binevoiască a trimite abonamentul cât mai urgent. Pentru ușurarea abonamentului, s'a trimis o foaie de comandă tipărită. — Fiecare să trimită abonamentul pe o astfel de foaie, iar adeverința se va trimite îndărăt după contabilitate.

Dor după casa lui Iehova

Rut a răspuns: Nu sta de mine să te las, și să mă întorc dela tine! Incotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu." Rut 1:16.

PARTEA II-a

— Urmare —

²¹ Chilion, unul din fiii Naomei a luat în căsătorie, pe Orpa. „Una se numea Orpa.” Numele ei înseamnă „coamă” și este forma feminină a unui cuvânt, care înseamnă „ceafă” sau „spate”. Acest nume îndreaptă atenția noastră spre o clasă îndărălnică sau încăpăținată, o clasă neglijentă, care a fost adusă în atingere cu adevărul. „Văd că poporul acesta este un popor încăpăținat.” (2. Moise 32:9). „Mi-au întors spatele, nu s’au uitat la mine: i-am învățat și i-am învățat într’una, dar n’au ascultat și nu s’au învățat.” (Ieremia 32:33) Cei ce disprețuiesc cuvântul lui Dumnezeu sunt rebeli și în mod potrivit se numesc „incăpăținați”, și aceștia își întorc spatele Domnului. „Căci eu îți cunosc duhul tău de răzvrătire și încăpăținarea ta cea mare. Dacă vă răsculați voi împotriva Domnului, cât trăiesc eu încă în mijlocul vostru, cu cât mai răzvrătiți veți fi după moartea mea!” (5. Moise 31:27) „Un om, care se împotrivesc tuturor muștrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac.” (Proverbe 29:1) Pe baza textelor amintite aici, se poate spune, că Orpa a jucat rolul acelei clase, care a venit în atingere cu adevărul, și s’a predat clasei Naomi, după ce Spiritul sfânt a fost retras din calitatea lui de mângâietor, și ajutor, mai târziu însă s’a abătut dela Domnul și i-a întors spatele.

²² Cealaltă Moabită tânără a devenit nevasta lui Mahlon, cum este scris: „Și numele celeilalte a fost Rut.” În acest loc al dramei apare o femeie frumoasă străină națiunii Izrael, care a fost vestită între poporul acesta și onorată din partea lui Iehova Dumnezeu. Numele Rut înseamnă „pretenă” sau „tovarășă”. Trebuie să fi fost o creatură dragălașă, cu inima curată. Devotamentul ei către tovarășa ei Naomi, soacra ei, o arată ca pe o adevărată pretenă. „Pretemul adevărat ajută oricând.” (Proverbe 17:17; 22:11; 27:9) Rut nu numai că a devenit tovarășa soacrei sale Naomi, ci a fost o pretenă adevărată și credincioasă, și aceasta se dovedește prin faptul, că ea a iubit pe Naomi în tot timpul, și că Naomi a iubit pe Rut. Ele au căutat să se servească împreună interesat, și această este dovada, că s’au iubit în toate timpurile. Naomi a rămas devotată cu credincioșie lui Iehova, Dumnezeul lui Izrael, și

a fost martoră fără îndoială a faptului, că Rut a cinstit pe Iehova, ca pe singurul adevărat Dumnezeu. Mărturia Naomei a avut influența cea mai bună asupra lui Rut, și a îndemnat-o, ca să se predea cu totul lui Iehova — și părăsind totul — să meargă cu poporul lui de legământ.

²³ În acelaș mod clasa Naomi, a fost devotată cu credincioșie lui Dumnezeu în timpul de strămtorare, și mărturia lor despre Dumnezeu și împărăția sa pe care au pus-o oamenilor, a adus cu sine, că dela 1919 și alții au ajuns la cunoștința lui Iehova și a cauzei sale drepte, și s’au hotărât pentru el. În felul acesta ilustrează Rut îndeosebi o clasă, care dela venirea Domnului la templul său a ajuns la o cunoștință a lui Dumnezeu și l-a servit.

Poticniri

²⁴ Judecata Domnului în templu a început cu aceia, cari au stat în relație de legământ cu Dumnezeu, și cari s’au declarat că sunt gata, ca să facă voia lui Dumnezeu. „Căci suntem în clipa, când judecata sta să se înceapă dela casa lui Dumnezeu.” (1. Petru 4:17) Trebuie să ne așteptăm la aceea, că dintre aceia, cari erau în așteptare a unui loc în casa aceasta, unii vor fi condamnați de judecată, și evenimentele și faptele dovedesc așteptarea aceasta. Cam în 1918 și după aceea, au fost între ceata poporului lui Dumnezeu de pe pământ unii, cari din motive egoiste au refuzat, ca să lucreze în armonie cu felul orânduit de Dumnezeu, și cari în urma acestui fapt au lucrat fărădelege și au devenit nelegiuți; afară de aceasta au întins curse și lațuri, pentru ca și pe alții să-i atragă după dânșii și să-i prindă, și astfel au devenit ei ocazii de poticnire în înțelesul cuvintelor lui Isus și pentru aceasta au fost culeși laolaltă. (Matei 13:41) „Atunci le voi spune curat: Niciodată nu v’am cunoscut; depărtați-vă dela mine voi toți, cari lucrați fărădelege.” — Matei 7:23.

²⁵ Ambii fii ai Naomei reprezintă pe aceia, cari provoacă poticniri, și lucrează fărădelege. Ei au fost o ilustrație acelor, cari s’au mâniat și au devenit bolnavi spiritual și s’au stins. „Mahlon

și Chilion au murit și ei amândoi, și Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei și fără bărbat.” (1:5) Ambii bărbați tineri au neglijat, ca să țină în picioare numele tatălui lor Elimelec, care înseamnă „Dumnezeu este împărat”. În urma morții lor au neglijat, „ca să ridice numele mortului în moștenirea lui.” — 4:10. ¹⁰

¹⁶ Amândoi fii reprezintă o clasă, care era necredincioasă Domnului, a devenit răzvrătită, a neglijat și s'a codit, ca să poarte roadele împărăției și care apoi a fost tăiată când a venit Domnul la templul său. Pentru Naomi trebuia să fie un timp de mare mâhnire. Ea a văzut, cum odraslele din sângele ei au fost răpiți de dușman, de moarte. Acest fapt a avut asupra ei o așa înrăurire tristă, încât a zis: „Cel Atotputernic m'a umplut cu amărăciune.” Când judecata a început la casa lui Dumnezeu, clasa Naomi a văzut totuși, că aceia, cărora i-a servit, le-a întins hrană și a căutat, ca să le ajute să găsească calea care duce la împărăție, au fost răpiți de dușmanul nemilos și au fost tăiați dela orice speranță să câștige un loc în împărăție. Moartea acestor bărbați tineri se pare să corespundă foarte potrivit cu moartea soției lui Ezechiel, el preumbrește același lucru și deci reprezintă în icoană pe aceia, cari în timpul întunecos, când judecata a început la casa lui Dumnezeu, „au murit”. — Vezi cartea Justificare în limba germană.

²⁷ Naomi acum era prea bătrână, ca să se mai poată mărita și să nască fii, cari puteau să fie părinții străbuni ai Regelui guvernării viitoare. Dacă Iehova nu s'ar fi îndurat, și nu ar fi intervenit, atunci Naomei nu era cu putință, ca să stea în legătură cu fructul împărăției. Se pare că la început Naomi nu a așteptat ca Dumnezeu prin una din nurorele sale îi va arăta îngrijirea sa, pentrucă ea a slănit pelângă aceea, că ambele să se întoarcă la poporul și la dumnezeii lor, și apoi să se mărite din nou cu cei din poporul păgân. Înțelepciunea lui Iehova întrece cu mult priceperea omului. El a întocmit atunci o icoană profetică a lucrurilor, care trebuia să se împlinească în zilele viitoare și pentru aceea a lăsat, ca drama să-și continue mersul.

Intoarcerea

²⁸ Naomi trăia în țara dușmanului lui Izrael, și acumia a făcut pregătirile necesare cu ambele nurorele ale sale, ca să se întoarcă în țara făgăduinții. „Apoi s'a sculat ea și nurorele ei, ca să se întoarcă din țara Moabului, căci aflase în țara Moabului, că Domnul a cercetat pe poporul său și-i dăduse pâine”. (1:6) Eglon, regele Moabului a silit pe Izraeliți, ca să-i servească timp de optsprezece ani, și i-a apăsât tare. Domnul a ridicat pe Ehud din Beniamin, pe un om stângaci, care și-a făcut un cuțit cu două tășuri, de optsprezece țoli; la un timp favorabil, Ehud a înfipt cuțitul tăios până peste prinzătoare în pântecul gras al regelui Eglon, și Iehova astfel a eliberat pe poporul său prin Ehud, de sub puterea domnitorului Moa-

bit. Probabil, că îndată după aceasta a făcut Naomi pregătirile, ca să meargă cu nurorele sale la Betleem. Este mult probabil, că pe timpul acela, Ehud a servit poporul Izrael în calitate de legiuitor și judecător. Nu mai era foamete după pâine naturală, ceea ce a îndemnat pe Naomi, ca să părăsească Moabul. Pe vremea aceea era pâine în ambele țări, deoarece Iehova cercetase pe poporul său în Betleem, și le-a dat pâine. Motivul adevărat, care a îndemnat pe Naomi să se întoarcă, era dorința ei, ca să fie din nou la poporul ei, pe care Dumnezeu l-a pus iarăși în picioare și iarăși a readus în harul său, liberându-i de sub mâna asupritoare a lui Eglon. Pentru Naomi a fost un timp favorabil să se întoarcă, și era timpul hotărât a lui Dumnezeu, ca să continue cu drama profetică. Indemnul pentru Naomi de a părăsi Moabul, corespunde cu îndemnurile date poporului de legământ al lui Dumnezeu, de a părăsi pe organizația lui Satan, și să se lege cu totul și pe deplin cu organizația lui Dumnezeu. „De aceea ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi tată, și veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” (2. Corinteni 6 versurile 17, 18) Clasa Naomi a recunoscut înainte de anul 1919 că ea, precum a fost prezis de profetul Isaia, a locuit între un popor necurat; și că din cauza aceasta a trebuit să pășească înainte și să se consacreze cu totul Domnului, și să între în serviciul lui. — Isaia 6:5.

²⁹ Clasei celor concepuți de spirit de pe pământ, pe cari Naomi îi ilustrează chiar aici i s'a făcut clar faptul, că Cristos Isus marele judecător, a venit la templul lui Iehova și că foametea este pe sfârșite; că Dumnezeu a îndepărtat toiagul nelegiuirii de pe soarta celor dreți, și că acumia trebuie să se ocupe cu lucrul împărăției și pentru aceasta să se ferească și să se despărtească de cei nelegiuți. (Psalm 125:3) Clasa Naomi a văzut, că Domnul a venit la templul său, și Iehova și-a întors fața către poporul său, și cași Zaharia, a declarat ca: „Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Izrael, pentrucă a cercetat și a răscumpărat pe poporul său.” (Luca 1:68.) Faptul, că Iehova a cercetat pe poporul său, pe timpul, când Naomi a ieșit afară din țara Moabului, a adus cu sine, că el a scos o femeie dintre națiuni pentru numele său, anume pe Rut; și la timpul hotărât Dumnezeu a cercetat din nou națiunile „pentruca să scoată din ele un popor pentru Numele său”. — Fapte 15:14.

³⁰ Iehova a cercetat pe poporul său, ca să-i dea pâine, și iarăși s'a făcut belșug în Izrael. Iehova a vărsat ploie de binecuvântare peste seminția lui Iuda. „Cereți dela Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerile, și vă trimite o ploaie inbelșugată, pentru toată verdeața de pe câmp. Mânia mea s'a aprins împotriva păstorilor, și voi pedepsi pe țapi. Căci Domnul oștirilor își cercetează turma, casa lui Iuda, și o va face ca pe calul său de slavă în luptă.” (Zaharia 10:1, 3) Iudeii credincioși desigur că au început acumia,

ca să aducă zeciuială întregă în casa de proviziuni, și Iehova a deschis ferestrele dela cer și a vărsat asupra lor mare binecuvântare, și era acum belșug între popor. (Vezi Malachi 3:10-12) Belleem era din nou credincios numelui său, „casa pâinei”, și Efrata locul belșugului și Iuda locul preamăririi numelui lui Iehova. Așa este preumbril, cum poporul lui Dumnezeu, credincioșii lui depe pământ. „Prin el să aducă tot-deguma lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor, cari mărturisesc Numele lui.” (Evrei 13 versul 15) Întocmai așa stă lucrul cu poporul lui Dumnezeu, care acum după venirea Domnului la templul său se afla pe pământ.

„Iehova a declarat prin profetul său: „Și tu Belleem Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine îmi va eși cel ce va stăpâni peste Izrael, și a cărui obârșie se suie până la vremuri străvechi, până în zilele vecinicii. De aceea îi va lăsa până la vremea când va naște cea care are să nască, și rămășița fraților săi se va întoarce la copiii lui Izrael. El se va înfățișa și va cârmui cu puterea Domnului, și cu măreția Numelui Domnului, Dumnezeului său: vor locui liniștiți, căci El va fi proslăvit până la marginile pământului.” Mica 5:2-4.

„După nașterea națiunii sau a împărăției (în

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 21-23. Arată din înțelesul numelui lor, și prin texte scripturale înrudite clasa ilustrată prin Orpa. Identifică în acelaș fel clasa Naomi și Rut.

Alin. 24-26. Arată împlinirea expresiunii, că judecata trebuie să se înceapă la casa lui Dumnezeu. Care sunt faptele, care fac cunoscut clasa preumbrită de Mahlon și Chilion.

Alin. 27. Descrie starea Naomei, după moartea fiilor ei. Ce loc ocupă aceasta în scopul lui Dumnezeu?

anul 1914) Cristos Isus ca Rege și justificator al Numelui lui Iehova a venit la templul lui Iehova și dela timpul acesta se încinge, în timp ce după vorbele profetului, este aici și pășunează, pe poporul său cu mâncări pregătite anume pentru el. Lucrul acesta Domnul l-a îndeplinit îndeosebi dela anul 1922. Cristos Isus nutrește pe poporul său în puterea și măreția lui Iehova Dumnezeu. În timp ce folosește mâncările acesteia, fulgerele strălucitoare ale lui Iehova ies și pe mai departe din templul său și descopăr clasei credincioase a rămășiței binecuvântările de multe feluri, care îi se dăruiesc, precum și binecuvântări viitoare încă, în caz dacă rămâne credincioasă. Dacă atenția poporului de legământ al lui Dumnezeu, care într'adevăr iubeste pe Domnul se îndreaptă spre aceste fapte, atunci acesta se silește, ca să se despărtească de organizația Diavolului ilustrată prin Moab și pedepșit și fără rezerve să se consacreze organizației lui Dumnezeu, casei cu belșug de fructe și a laudei pentru Numele lui Iehova.

„Întoarcerea Naomei la „țara pâinei” închipue icăonă nimerit, cum poporul lui Dumnezeu, ajunge să înțeleagă, că Domnul este în templul său, și ce sunt binecuvântările, de care are parte mâncând depe masa lui, de care se bucură mereu dela acel timp.

(Continuarea urmează)

Alin. 28-30. Ce a îndemnat pe Naomi, ca să părăsească țara Moabului și să se întoarcă? Descrie împlinirea dela Rut 1:6 a) cu privire la Izraelul natural, b) cu privire la Izraelul spiritual.

Alin. 31, 32. Arată, cum se împlinește în prezent Mica 5:2-4.

Alin. 33. Ce se ilustrează prin aceea, că Naomi s'a întors „la țara pâinei”?

W. T. din 1 Octombrie 1932.

Dor după casa lui Iehova

„Rut a răspuns: Nu sta de mine, să te las, și să mă întorc dela tine! Incotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu, poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu.” — Rut 1: 16.

PARTEA 3-a

I EHOVA niciodată nu silește sau îndeamnă pe cineva, ca să intre în casa lui. Omul care crede, că Iehova este Dumnezeu, și că este răsplătitorul acelor, cari îl caută, începe să-și întoarcă fața către casa lui Iehova. El trebuie să aibă credința aceasta chiar înainte de s'ar putea eugela la aceea, ca să caute după calea care duce la casa lui Iehova. (Evreii 11:6) Nu este nicidecum potrivit, ca să-și țină cineva de datorie, ca să agrătească sau să silească pe alții, ca să caute casa Domnului și să intre în ea. Ori cât de mare poate fi iubirea naturală a părinților față de copiii lor, cu toate acestea nu este

datoria lor specială și principală de a aduce pe copiii lor în împărăția lui Dumnezeu. Mulți au făcut greșala aceasta dureroasă, deoarece așa au crezut, că sunt datori, ca să-și conducă copiii în împărăția lui Dumnezeu. Insuș Dumnezeu alege pe copiii casei sale, și rudenia după carne nu are nici o legătură cu aceasta. Este datorința părinților, ca să învețe copiii lor adevărul, și în urmă copiii trebuie să-și preia răspunderea pentrutru calea pe care o aleg. Numai atunci, dacă cineva este conceput de spirit, și a primit chemarea pentru un loc în casa Domnului, este potrivit, ca pe unul ca acesta să-l îndemne la de-

votament, pentruca să-și facă singură chemarea și alegerea. „Deaceea fraților (aceia, cari au primit chemarea pentru împărăție), căutați cu atât mai mult, să vă întăriți chemarea și alegerea voastră: căci dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.” (2. Petru 1:10) Către unii, cari au fost aduși în legământul pentru împărăție, vorbește apostolul foarte potrivit în modul următor: „Vă rog dară fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, ca să aduceți corpurile voastre sacrificiu viu, sfânt, bineplăcut lui Dumnezeu, ce este serviciul vostru cel rațional.” — Romani 12:1.

Este însă chiar de o importanță și mai mare, ca acela, care este chemat, ca să intre în casa Domnului, are pentru ea îndemnul adevărat. Dacă îndemnul ar fi numai mântuirea, atunci desigur, că va aluneca. Dorința de a intra în casa lui Iehova, trebuie să fie dreaptă și adevărată și să izvorească din motive desinteresate, anume din o dorință plină de iubire, de a aparține casei lui Dumnezeu, pentru a vedea măreția și frumusețea Domnului și de a-l putea servi amăsurat voinței sale. Ca reprezentantul special al lui Iehova, Isus a așteptat mai întâi dela învățăceii lui, ca să-și dovedească credincioșia și iubirea față de ei, și numai după aceea i-a învitat în legământul pentru împărăție; exact așa este cazul cu toți aceia, cari au fost concepuți de spiritul sfânt. (Luca 22:28-30) Isus a mai spus urmașilor săi mai departe, că acela, care dorește să privească înapoi și să se întoarcă, după ce s'a hotărât, ca să intre în casa Domnului, și a și apucat pe drumul în această direcție, prin aceasta și-ar dovedi necredincioșia și neapținutudinea lui pentru împărăție. „Isus i-a răspuns: Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru împărăția lui Dumnezeu.” — Luca 9:62.

Din aceasta reeasă clar, că acela, care a fost adus în favoarea și s'a angajat în serviciul lui Iehova, și după aceea se depărtează dela acest serviciu a Domnului și din îndemnul său liber caută un loc în organizația lui Satan, prin aceasta se dovedește ca nedemn pentru împărăție. Iubirea nu se poate împărți. Dumnezeu ocrotește și aduce în casa lui numai pe unii ca aceia, cari îl iubesc și cari îl servesc în spirit și în adevăr. A locui în casa lui Iehova, este favoarea cea mai mare care numai se poate acorda unei creaturi. Pentru a se bucura de acest favor, trebuie căutat serios și cu zel casa Domnului, și a corespunde cu credincioșie cerințelor dumnezeiești. Ilustrând în mod comparativ privilegiul binecuvântat de a fi în casa Domnului, a scris psalmistul: „Căci mai mult face o zi în curțile tale decât o mie în altă parte: eu vreau mai bine să stau în pragul casei Domnului meu, decât să locuiesc în corturile răutății.” — Psalm 84:10.

P e d r u m

Naomi, însoțită de celelalte două femei, a început călătoria spre pământul binecuvântat de Dumnezeu. „Ea a ieșit din locul în care locuia

însoțită de cele două nurori ale ei, și a pornit, ca să se întoarcă în țara lui Iuda.” (1:7) Ceeace a îndemnat-o pe Naomi să întreprindă o călătorie prin partea aceea a țării, care de obicei era periclitată de tâlhari și criminali, a fost iubirea ei pentru Iehova Dumnezeu și poporul ei de legământ. Din ce motiv au însoțit-o cele două nurori? Desigur aceste trei văduve erau coplesite de mizerie, și probabil, că starea lor o descrie profetul Ieremia. Când au părăsit Moabul s'au plâns, deoarece au fost în atingere cu dușmanul, moartea, și din pricina suferințelor, pe cari le-a cauzat mâna asupritorului; ele au vărsat lacrimi și în speranța, că încurând se vor putea bucura de lucruri mai bune. „Plângând vin, și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la riuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Ei vor veni și vor sălta de bucurie pe înălțimile Sionului; vor alerga la bunătățile Domnului, la grâu, la must, la untdelemn, la oi și boi, sufletul le va fi ca o grădină bine udată și nu vor mai tânji.” (Ieremia 31:9, 12) „In zilele acelea, în vremile acelea, zice Domnul, copiii lui Izrael, și copiii lui Iuda se vor întoarce împreună, vor merge plângând și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor. Vor întreba pe drumul Sionului, își vor întoarce privirile spre el și vor zice: Veniți să ne alipim de Domnul printr'un legământ vecinic care să nu fie uitat niciodată.” — Ieremia 50:4, 6.

Cam în anul 1919 s'a întâmplat, poporul credincios al lui Dumnezeu a început în grabă să părăsească organizația lui Satan, preumbrită prin Moab și să se întoarcă la Sion, organizația lui Dumnezeu. Domnul a început să rezidească Sionul, și să strălucească din Sion. (Psalm 102:16; 50:2) Era deci timpul pentru îndeplinirea poruncii lui Iehova, care zice: „Adunați-mi pe cuvicioșii mei, cei cari au făcut legământ cu mine prin sacrificiu.” (Psalm 50:5) Această poruncă dumnezeiască se referă la clasa reprezentată de Naomi pe vremea ce eșia din Moab: aceasta clasă a pășit așazicând pe calea, pe care ea „a putut să se întoarcă spre Sion”; când însă a ajuns la organizația lui Dumnezeu, plânsul ei a încetat.

Clasa preumbrită de Naomi, anume poporul credincios de legământ al lui Dumnezeu, a început să se întoarcă „în ziua aceea” anume, în ziua pe care Iehova a făcut-o”, și ziua aceasta pentru poporul lui Dumnezeu este timpul bucuriei. (Psalm 118:24) Profetul Isaia, a scris: „În acelaș timp, Domnul își va întinde mâna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului său, risipit în Asiria și în Egipt, în Patros și în Etiopia, la Elam, la Șincar și la Hamat și în ostroavele mării. El va înălța un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiuniții lui Izrael, și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda, dela cele patru capele ale pământului.” (Isaia 11:11, 12) „În ziua aceea vei zice: Te laud Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mâniă ta s'a potolit și m'ai mângăiat. Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul, Dumnezeu este taria mea

și pricina laudelor mele, și el m'a mântuit." — Isaia 12:1, 2.

? Fiind Naomi din seminția Iuda, fără îndoială s'a cugetat la promisiunea lui Dumnezeu cu privire la regele, care trebuia să se retragă din seminția lui Iuda, cum stă scris: „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire (legiilor) dintre picioarele lui. Până va veni Șilo (cel ce aduce liniștire și pace) și de el vor asculta popoarele.” (1. Moise 49:10) Exact așa i s'a tras atenția clasei ilustrate de Naomi în cursul asupririlor din timpul războiului mondial și imediat după aceea, că regele Cristos Isus; și împărăția lui au fost și sunt singura speranță și așteptare adevărată pentru popoarele de pe pământ. Nimic altceva nu poate să aducă ajutor. Naomi s'a încrezut din toată inima în promisiunea aceasta; și a știut, că nu va da greș. Faptul, că celelalte două femei și-au părăsit patria natală, ca să plece în Palestina, arată, că dacă era cu puțință, aveau de gând, ca să ajungă în țara aceea, și să rămână acolo pentru toldeana cu Izraeliții, poporul de legământ al lui Dumnezeu. A trebuit să vină o probă, ca să se cunoască pornirea adevărată, care le-a îndemnat ca să se pună pe drum.

* Scurt după războiul mondial, s'a găsit o clasă, care împreună cu aceia, cari au fost ilustrați de Naomi, au apucat la drum spre împărăție. Probabil, că mulți dintre aceștia chiar dinainte de război erau concepuți de spirit și călătoreau cu aceia, cari erau dovediți credincioși lui Dumnezeu, și au fost ilustrați de Naomi. Inșă oare câți dintre aceștia au fost mânași de un îndemn neegoist și curat față de împărăție, ca să facă pasul acesta? La câți oare pornirea anumită era egoismul, în timp ce au admirat persoane cu vază? — Iuda 16.

P r o b a

⁹ După ce Naomi s'a văzut pe drum spre Betleem, a început ca să-și dea seamă de răspunderea mare, pe care a luat-o asupra-și. Probabil, că ea a îndemnat pe aceste tinere femei, ca să-și părăsească patria și pe poporul lor, și să meargă într-o țară străină. Stima acestora față de soacra lor, probabil că era îndemnul pentru ea, ca să o întovărășească și din cauza aceasta a vorbit Naomi către ele următoarele cuvinte: „Naomi a zis atunci celor două nurori ale ei: Duceți-vă și întoarceți-vă fiecare la casa mamei voastre. Domnul să se îndure de voi, cum v'ați îndurat și voi de cei ce au murit și de mine.” (1:8) Nu era timpul, pentru a face prozeliti (membrii noi) pentru națiune, și Naomi nu a voit să se apuce să silească pe nurorile sale, ca să devină membre a națiunii, pe care Iehova a ales-o și cu care a încheiat un legământ. Lucrul acesta a voit să-l lase în grija lui Dumnezeu, și așa era potrivit.

¹⁰ Înainte de anul 1918 au cugetat consacrații preumbriți prin Naomi, ca cel puțin pe rudele lor de aproape și apoi pe alții să-i îndemne prin agrăiri și cuvinte măgulitoare, să se silească la

aceea, ca să intre în casa lui Dumnezeu. Mai Mai târziu credincioșii, preumbriți prin Naomi, care era în drum spre Betleem, au început să pună preț pe adevărul, că Dumnezeu însuș are în mână alegerea unora ca aceștia. „Credincios este Dumnezeu, care v'a chemat la părtășia cu Fiul său Isus Cristos, Domnul nostru.” (1. Corinteni 1:9) „Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron.” (Evrei 5:4) Nu este datorința sau lucrul rămășiței, ca să aleagă pe cineva să fie un membru în casa lui Iehova. Fiecare trebuie să aibă grijă de sine însuș.

¹¹ Clasa consacraților, care în locul acesta este este preumbriți de Naomi, a pășit deja pe drumul, care duce la Sion, însă numai mai târziu a recunoscut, că nimenea nu poate să ia pe altcineva în împărăție. După ce Naomi și nurorile sale s'au pus pe drum, a venit peste cele două nurori proba, care a descoperit motivul de îndemn pentru călătoria spre țara promisiunii, a fiecăreia din ele. Când Domnul a venit la templul său, în același fel a venit proba peste aceia, cari au primit chemarea pentru a intra în împărăție, și proba aceasta a descoperit motivul îndemnului fiecăruia, care a primit chemarea. „Cine va putea suferi însă ziua venirii lui? Cine va rămânea în picioare când se va arăta el? Căci el va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va ședea, va lopi, și va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.” — Malachi 3:2, 3.

¹² Acesta era timpul pentru a stabili cugetele ascunse a acelora, cari au primit chemarea pentru împărăție. „Și faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca prin Isus Cristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.” (Romani 2:16) „Și așa cele ascunse ale inimei lui se fac arătate.” (1. Corinteni 14:25) Faptele reale care au avut loc după 1918 ne furnizează dovada desăvârșită, că dela acel punct, a venit proba peste poporul consacrat al lui Dumnezeu.

¹³ Ambele femei tinere s'au purtat cu iubire față de bărbații lor. Naomi a știut să prețuiască lucrul acesta, și a dorit, ca Domnul asemenea să le împărtășească bunătatea lui, și pentru aceasta le-a zis: „Domnul să se îndure de voi cum v'ați îndurat și voi de cei ce au murit și de mine”. Deoarece însă Naomi era neputincioasă și în aparență fără de pretenii, nu a avut puțința ca să răsplătească pe nurorile sale pentru binele pe care le-au arătat față de ea. Ea nu a putut să facă altceva, decât atât, că a rugat pe Iehova, ca să le răsplătească și să le binecuvinteze; și a exprimat speranța, că bunătatea lor față de ea însăși și față de fiii săi va fi păstrată ca o amintire, ce la timpul hotărât va fi răsplătit de Iehova celor două nurori. Însemnarea din Faptele 10:31 este un exemplu a unei „amintiri” de acest fel, păstrat, și de care Iehova își aduce aminte.

¹⁴ Naomi a făcut cunoscut nurorilor sale și pe maideparte iubirea și atragerea ei față de ele, cu

cuvintele: „Să vă dea Domnul să găsiți odihnă fiecare în casa unui bărbat. Și le-a sărutat. Ele au ridicat glasul și au plâns.” (1:9) Nu este nici o mirare din pricina morții și a pierderii patriei lor. Naomi era văduvă, și nu a mai avut speranța de a se bucura iarăși de o casă proprie și de o familie. Ea a sperat, că va fi mai ușor aceasta pentru nurorile sale, deoarece erau încă tinere și probabil că ar putea să câștige încă bărbați și bucuria unei căsnicii și copii. Probabil, că toate cele trei văduve au ajuns acum la hotarul Moabului și aceasta era o ocazie nimerită, ca să-și ia rămas bun. Deaceia Naomi a voit să le părăsească cu binecuvântarea ei, și a dorit pentru ele, ca să vadă zile mai bune. Ea nu a dorit pentru ele o odihnă de lenevie de o zi, ci liniștea și mângăierea, pe care ar avea-o dacă ar avea o casă și ar fi eliberate de starea de văduvie și nerodire (sterpic). Ea a sărutat pe nurorile sale din inimă, și apoi împreună și-au ridicat glasul și au plâns.

¹⁵ Dacă comparăm această parte profetică a iconiei cu faptele care au avut loc de atunci încoace, atunci găsim că între aceia cari au afirmat că sunt devotați Domnului, și cari au început călătoria spre împărăție, a fost în curs o separare. Dela acel timp unit au început să plângă, pentru că unii, cari din pricina rudeniei strânse sau alte legături apropiate erau plăcuți sau scumpi, au părăsit organizația Domnului. Alții iarăși, cari s'au înfățișat ca consacrați, au plâns, deoarece nu au voit să părăsească pe tovarășii lor anteriori în organizația lui Dumnezeu, și au voit să umble cu ei pe o altă cale. Din pricina rupturii de acest fel, multă plângere a fost în rândul acelor cari au afirmat, că călătorese pe calea Domnului. În timpul prezent însă, în urma luminării în mare măsură a cuvântului său prin fulgerele lui Dumnezeu, aceia, cari sunt născuți de femeia, anume de organizația lui Dumnezeu și din acest motiv sunt învățați dela Iehova Dumnezeu au primit îndrumări din Cuvântul său în privința plângerilor de acest fel. Ei înțeleg ce le-a vorbit Domnul prin profetul Ezechil, și deoarece sunt învățați de Iehova se bucură de mare pace, și plânsul lor a încetat. (Ezechil 24:15—17; Isaia 54:13) Cei ce sunt devotați cu credincioșie lui Dumnezeu, nu îndeamnă pe alții ca să călătorească în tovarășia lor, ci atrag atenția asupra faptului, că a servi pe Iehova Dumnezeu, este cel mai mare privilegiu, ce numai se poate da vre-unei creaturi și că aceia, cari nu au avut apreciere deplină pentru aceasta, trebuie să se întoarcă și să se rupă dela aceia, cari sunt pedepși consacrați lui Iehova și împărăției sale.

¹⁶ Ambele femei tinere și-au exprimat consimțământul, de a întovărăși și pe mai departe pe Naomi, și cu ea să meargă la poporul ei. „Și i-au zis: Nu, noi vom merge cu tine la poporul tău.” (1:10) Personalitatea și iubirea Naomei a ținut pe femeile tinere în legătură strânsă cu ea. În același fel, în probele care s'au abătut peste poporul lui Dumnezeu delata 1919 încoace pe mulți personali-

tatea unora i-a ținut tare. Aceștia au fost îndemnați așa se vede în urma admirației lor față de alte persoane, ca să fie susținuți încă așa zicând pe vârful degetelor, și așa au căutat să rămână în adevăr și să stăruiască pe drumul, care duce la casa Domnului. Acesta este un îndemn egoist, și acela, care un timp îndelungat este mănăat de astfel de motive egoiste, ori încurând ori mai târziu, se va întoarce, și va înceta cu urmarea pe calea Domnului. Nimenea, care se bazează pe mâna de carne nu poate să se împotrivescă focului ce vine dela dușman. El trebuie să se încreadă în Domnul și nu în ceva om. — Psalm 118:8, 9.

¹⁷ Purtarea Naomei a fost în armonie cu prescripțiunea lui Iehova dată cu o altă ocazie, ca pe nimenea să nu constrângă pe nimenea la aceea, ca să între în organizația lui, și să ia parte la lucrul pentru justificarea Numelui său. Când Domnul a pregătit pe Ghedeon la luptă cu dușmanul, a zis: „Vestește dar lucrul acesta în auzul poporului: Cine este fricos și se teme, să se întoarcă!” (Judecători 7:3) În același fel a vorbit Domnul cu o altă ocazie către bărbații din armata lui Izrael: „Cine este fricos și slab la inimă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moaie inima fraților lui.” (5. Moise 20:8) Contrarul fricei este iubirea adecă predarea deplină față de Dumnezeu, care alungă frica. (1. Ioan 4:18) În caz dacă femeile tinere, care au apucat pe drumul către Betleem, s'ar fi întors dintr'un motiv egoist, aceasta ar fi fost deci o dovadă clară, că nu iubirea a fost arcul de îndemn. Naomi a mai zis către cele două femei tinere, cari călătoreau împreună cu ea pe calea către Dumnezeu ei: „Întoarceți-vă fiicele mele! Pentru că să veniți voi cu mine? Mai am oare fii în pântecele meu, ca să poată fi bărbații voștri? Întoarceți-vă fiicele mele și duceți-vă! Eu sunt prea bătrână ca să mă mărit din nou. Și chiar dacă aș zice că trag nădejde; chiar dacă în noaptea aceasta aș fi cu un bărbat și aș naște fii; ați mai aștepta voi oare până să se facă mari și ați vrea voi oare să nu vă măritați din pricina lor? Nu fiicele mele! Eu sunt mult mai amărită decât voi, pentru că mâna Domnului s'a întins împotriva mea.” — 1:11—13.

¹⁸ Fiindcă aceasta este o dramă dumnezeiască putem fi convinși despre aceea, că Naomi a procedat sub mâna conducătoare a lui Iehova, și pentru aceea a dorit ca nurorile sale să aibă o învățătură clară cu privire la aceea, că ce le va costa ca să meargă cu ea și să devină Izraelite. Se pare să fie cu totul sigur, că mai de vreme a vorbit cu ele despre legea dată de Dumnezeu lui Izrael cu privire la căsătorie (îndatorirea la evrei, de a lua în căsătorie văduva unui frate murit, fără să fi lăsat copii), de altfel nu i-ar fi înțeles cuvintele exprimate în versul amintit mai sus. Legea lui Dumnezeu dată lui Izrael cu privire la căsătorie între cumnați sună: „Când frații vor locui împreună, și unul din ei va muri fără să lase copii, nevasta mortului să nu se mărite afară cu un străin, ci cumnatul ei să se

ducă la ea, s'o ia de nevastă, și să se însoare cu ea ca cumnat. Întâiul născut pe care îl va naște să moștenească pe fratele cel mort și să-i poarte numele pentruca numele acesta să nu fie șters din Izrael." (5. Moise 25:5, 6) Întrebările puse de Naomi nurorilor sale au făcut atente pe acestea cu hotărîre, că nu mai au nici o ocazie, ca să mărite după fii din familia ei; ea a zis: „Eu sunt prea bătrână, ca să mă mărit din nou”, ca să mai crească fiii, cari să poată ține locul aceluia, cari au murit”. Explicările ei ar fi putut să convingă pe femeile tinere despre aceasta; însă pentru a da un accent mai mare cuvintelor sale, le-a zis: „Chiar dacă aş avea un bărbat și aş naște fii, atunci voi femeile tinere ați aștepta, până ce vor ajunge la vârsta de bărbăție? Ați rămânea voi atîta vreme necăsătorite?” Aceste argumente a Naomi pentru o femeie normală din timpurile vechi erau foarte hotărîte și convingătoare și era pentru ea o probă pătrunzătoare. Proba era de fapt hotărîtoare, și a lăsat ca să iasă clar la iveală starea inimii egoiste sau de altfel neegoistă a fiicăreia din femeile aceste tinere. Dacă ele ar fi plecat la Betleem și ar fi rămas acolo, atunci trebuia să-și uite poporul lor din Moab. Dumnezeu a dat acestor femei ocazia prin Naomi, ca în caz dacă ar dori să plece, să socotească cheltuielile cum a declarat mai târziu psalmistul: „Ascultă fiică! Vezi și pleacă-ți urechea; uită pe poporul tău și casa tatălui tău.” Psalm 145:10 — Luca 14:28.

¹⁹ Perspectiva acestor femei tinere, de a se mărita în Izrael și să conducă o căsnicie și acolo în Betleem să aibă bucurii familiare și o locuință, era foarte mică și nu era deloc rentabilă pentru ele. Dacă ele ar fi continuat călătoria cu Naomi și să rămână cu ea în țara lui Izrael, atunci un îndemn mai înalt decât căsătoria omenească și bucuriile unei căsnicii și copii, a trebuit să îndemne pe aceste nurori, s'o facă. Egoismul nu ar fi putut suporta apăsarea unei probe atât de grele. O pornire egoistă niciodată nu este îndemnul adevărat de a servi pe Iehova Dumnezeu, și proba aceasta aduce o dovadă pe maideparte pentru aceasta. Dacă cineva ar primi chemarea pentru împărăție din dorința egoistă de a dobândi o poziție de vază, comodă și cu autoritate, atunci desigur că va aluneca. Numai o pornire dreaptă de a servi pe Iehova Dumnezeu poate fi, și aceasta este o dorință desinteresată de a face voia lui Dumnezeu, lăsând la aprecierea lui Dumnezeu ca aceluia, cari în Ielul acesta mănăși de iubire îl servesc cu credincioșie, să le dea ceea ce vede de bine. Cei ce se consacrază sub rezerva, că ar servi lui Dumnezeu, dacă ar primi o plată deosebită, nu ar putea fi plăcuți lui Dumnezeu, și o astfel de consacrare nu ar putea fi primită din partea lui. Naomi fără îndoială nu avea cunoștință de legea lui Dumnezeu a consacrării și a alegerii casei spirituale, însă sub conducerea lui Iehova și-a jucat aci rolul ei, într-o dramă care fără îndoială că învață principiul fundamental, care mai târziu este întărit și de alte texte scripturale. Na-

omi nu a învinuit pe Dumnezeu, că s'ar fi purtat rău cu ea, și nu s'a învinovățit nici pe ea însăși, că a făcut rău, când a zis către nurorile sale: „Eu sunt mult mai amărită decât voi, pentrucă mâna Domnului s'a întins împotriva mea.” Ea a dat de înțeles, că orice ar fi făcut Dumnezeu cu privire la dânsa, trebuia să fie pe drept; ea nu a fost amărită din pricina ei însăși, ci pentru nurorile sale. Cine într'adevăr este devotat Domnului Dumnezeu, acela nu îl învinuiește, dacă este apăsător.

²⁰ Cuvintele Naomi au clarificat sentimentele adevărate a ambelor femei tinere, și fiecare și-a găsit hotărîrea. Chiar aici se arată clar două clase, cari au început să calce pe calea care duce la împărăție, cum se va arăta în cursul cercetării. Timpul despărțirii a sosit. A trebuit să aibă loc despărțirea, și aceste trei femei din nou și-au ridicat vocile și au vărsat lacrimi amare. A se despărți de aceia, pe cari i-au avut dragi, nu este ceva lucru plăcut, și aceasta corespunde și aici la aceste femei. „Și ele au ridicat glasul și iarăș au plâns. Orpa a sărutat pe soacră-sa și a plecat, dar Rut s'a ținut de ea.” (1:14) Că Orpa a sărutat pe soacră-sa a însemnat, că-și ia rămas bun dela ea. Probabil, că în înțelesul următor a vorbit cu Naomi: „Mamă, cu toată te iubesc, totuș aş proceda fără minte, dacă aş abdice de toate perspectivele mele cu privire la un bărbat și copii și o casă, numai pentruca să te întovărășesc; și aceasta este așa mai cu seamă aici, când văd, că după legile Dumnezeului tău nu există pentru mine nici o speranță, ca să am cândva un bărbat. Eu vreau să plec, mamă, și să mă întorc la vatră mea și la părinții mei.” Aceasta, însă a însemnat și aceea, că totodată s'a întors și la zeii ei. Orpa reprezintă așadar clar o clasă, ca odinioară a început să slujească Domnului, urmând pașii lui Cristos Isus, și în sfârșit din pricina egoismului inimii, a fost scuturată afară. Cum dă de înțeles numele Orpa, ea și-a întors spatele Domnului, preumbrind prin aceasta o clasă, care la început a luat asupra-și datorința, ca să facă voia lui Dumnezeu, care însă mai târziu s'a răscolat împotriva cerințelor și condițiilor cari de-au fost puse în vedere de clasa Naomi, care servea cu bucuria Domnului, și cu care era în legătură continuă. Ceeace a îndemnat pe Orpa la întoarcere, era interesul propriu, și tot interesul propriu este ceea ce a îndemnat pe clasa preumbrită de Orpa, ca să-și întoarcă spatele Domnului, și să apuce calea lor de interes propriu, pentruca să-și poată apăra mai bine interesele lor egoiste. Dacă Kilion, care a luat în căsătorie pe Orpa era cel mai mare dintre cei doi fii, atunci în consecință, ea era aceea, care urma să fie răscumpărată din partea celui mai apropiat neam, și astfel ar fi devenit primitoarea dreptului regal. Astfel ar închipui nimerit pe aceea, cari au fost odinioară moștenitorii împărăției, însă din interes propriu s'a retras.

²¹ Orpa s'a întors la poporul ei, la Moabiții, și poporul acesta a urît și a asuprit pe poporul de

Jegământ al lui Dumnezeu, pe Izraeliți; și clasa ilustrată prin Orpa face același lucru. Iehova a a vestit mai târziu judecata lui asupra Moabiților și despre nimicirea lor definitivă. Pavel vorbește despre unii, cari au pășit pe calea care duce la împărăție, cari „însă se întorc la fărâdelege (E-vrei 10:38, 39). Petru asemenea a scris despre aceiași clasă, când spune: „In adevăr, dacă după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos se încureă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor după urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru dânșii să nu fi cunoscut calea neprihănită, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă, care le fusese dată. Cu ei s'a întâmplat ce zice zicala adevărată: Cănele s'a întors la ce vărsase, și scroafa spălată s'a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” (2. Petru 2:20-22). Orpa s'a întors la un popor, care practica religia Diavolului, care s'a rugat în armonie cu Diavolul, și ea reprezintă astfel pe unii, cari sunt împotriva Domnului, deoarece au încetat să se expună pentru Domnul.

1. Moise a fost probat în același fel ca și Rut și Orpa. După ce a fost crescut mare în plăceri, atunci i s'a pus întrebarea, că vrea el oare să rămână un fiu al casei regale și să se bucure de cinstea și autoritatea ce i-o oferă organizația lui Satan, ori, că se va deda de partea aceluia, cari iubesc dreptatea. Moise a biruit proba cu curaj, și a găsit deciziunea potrivită în chestiunea aceasta. „Ci (Moise) a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Cristos, ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire. Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mâniă împăratului; pentru că a rămas neclintit, cașicum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.” — Evrei 11:25-27.

2. O probă asemănătoare a venit peste consa-
crași, când Domnul a apărut în templul său, și mulți de felul Orpei s'au întors și au încetat de a mai călători cu aceia, cari erau devotați cu credințioșie lui Dumnezeu. După aceasta alții s'au alăturat la clasa Naomei, și au avut parte cu frații lor mai bătrâni de ocările, care vin asupra

acelora, cari servesc pe Dumnezeu; cum citim: „In mijlocul ocărilor și necazurilor... v'ați făcut părtași cu aceia cari aveau aceeași soartă ca voi.” — Evrei 10:33.

3. Rut a apucat chiar calea contrară, și a slă-
ruit în aceea ca să rămâie cu tovarăsa ei Naomi. Prin faptul acesta, ea a ilustrat adevărul mult prețuit acuma de poporul lui Dumnezeu, că frații în organizația lui Dumnezeu țin strâns laolaltă și trebuie să se lupte pentru frații lor. (Necemia 4:14) Ei trebuie să locuiască acuma împreună în unire, deoarece Sionul a fost rezidit. (Psalm 133 versul 1:102:16) Ei trebuie să se lupte umăr la umăr împotriva dușmanului comun și pentru cauza dreaptă a regelui lor. (Filipeni 1:27) Ei trebuie să trăiască în pace unii cu alții, și să se bucure de mare pace, deoarece sunt copiii lui Dumnezeu și a femeii sale, a organizației sale, și prin urmare membrii a casei sale. (Isaia 54:13, Psalm 122:7-9) Ei trebuie să îmbrace iubirea, care este legătura desăvârșită; și aceasta înseamnă o asociere desinteresată. (Coloseni 3:14) Ei sunt con-
duși de prescripția dumnezeiască descoperită: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei: ei să ne indemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (E-vrei 10:25) Aceasta nu înseamnă numai atât, ca să luăm parte la o adunare, ci înseamnă, că poporul devotat cu credințioșie al lui Dumnezeu, acuma trebuie să stea laolaltă în rânduri dese și în unitate, și nu să fie asemenea clasei Orpa, care neglijează, ca să se alătore celor ce sunt devotați cu credințioșie Domnului, ba mai mult, se întoarcă și umblă pe calea ei egoistă.

4. Orpa și-a exprimat hotărârea și a luat rămas bun. Naomi s'a întors către Rut, care rămăsese, și a continuat să o agrăiască: „Iată, cumnata-ta s'a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta.” (1:15) Spre binele ei ar fi putut Orpa urma sfatul: „Cugetați-vă la femeia lui Lot”; aceste cuvinte au fost rostite în legătura cu străbuna Orpei și bunica lui Moab, ea însă a uitat indemnul acesta, și nu a ținut seama de ele. (Luca 17:32) In același fel clasa preumbrită de Orpa a nesocotit sfatul dat atunci prin Moise. — 1. Moise 19:23-26, 36, 37.

(Continuarea urmează).

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Ce trebuie să se facă înainte ca cineva să ar-
putea pune pe calea care duce la casa lui Iehova?
Este drept, ca să agrăim, să înduplecăm sau să
silim pe cineva, ca să-și dea silința sa între în casa
lui Iehova? In ce măsură?

Alin. 2. Explică importanța motivului indemnului pen-
tru a dori intrarea în casa lui Iehova? Când și cum
trebuie să se dovedească dovada pornirei adevărate?

Alin. 3. Ce mare favor este acela, de a fi adus în
casa lui Iehova? De ce condiționăm atârnă, de a se
puțea bucura mereu de astfel de favoare?

Alin. 4-7. Ce la înduplecat pe Naomi și pe nuro-

rile sale, ca să întreprindă călătoria îndărăt la Pa-
lestina? Ce arată aici împrejurarea, că Naomi a a-
parținut seminției lui Iuda? Arată împlinirea acestei
părți de icoana profetică.

Alin. 8, 9. Explică cuvintele lui Naomi în versul 8.
Arată, că cuvintele sale sunt în armonie cu felul
și modul, cum Iehova alege pe aceia, cari doresc
să între în casa sa. Cine sunt aceia, pe cari Naomi
ii închipue aici? Ce probă a venit atunci peste
Orpa și Rut?

Alin. 10-12. Compară părerile celor ilustrați aici prin
Naomi înainte de anul 1918 și a aceleiași clase mai

târziu, cu privire la răspunderea lor proprie în legătură cu intrarea allora în casa lui Iehova. Cum au început să se împlinească împrejurările din jurul lui Rut și Orpa, în poporul consacrat al lui Dumnezeu, dela venirea Domnului la templul său? Alin. 13--15. La ce se referă cuvintele Naomei în partea ultimă a versului opt? Ce a dorit ea pentru cele două femei tinere? Compară această parte a icoanei profetice cu faptele, care arată împlinirea ei.

Alin. 16, 17. Cum s'a împlinit versul 10? Ce învățătură importantă conțin pentru poporul lui Dumnezeu din timpul prezent cuvintele Naomei către Rut și Orpa (1:8, 11) și cuvintele Domnului descrise în Judecători 7:3 și 5. Moise 20:8?

Alin. 18, 19. Explică legea dată lui Izrael cu privire la căsătoriile dintre cumnați. Ce scop au urmări întrebările, pe care le-a pus Naomi celor două nurori ale sale? Descrie argumentul ei, pe care l-a

folosit aici. Explică starea în care au fost aduse Orpa și Rut, proba cuprinsă în ea și lecțiunea pe care o cuprinde pentru toți aceia, cari au căutat să între în casa lui Iehova.

Alin. 20, 21. Ce hotărîre a luat Orpa, și ce a însemnat aceasta pentru ea? Aplică icoana profetică?

Alin. 22, 23. Descrie proba ce a venit peste Moise, care era asemenea probei ce a venit pentru Orpa și Rut, și cum a rezistat el probei. Descrie mai departe probele, care s'au abătut peste consacrați cu ocazia venirii Domnului la templul său, și rezultatul ei.

Alin. 24. Ce cale a ales Rut? Explică învățătura de tras din ea.

Alin. 25, 26. Arată că Orpa prin procedura ei a închis o clasă, care în zilele apostolului Pavel, era descoperită, și îndeosebi dela venirea Domnului la templul său a eșit la iveală.

Conducerea adunărilor de studiu

Iubite frate Rutherford!

Intrucât călătorese în diferitele părți a țării, observ, că ce greutate au unele grupe mici de a se împărtași de adevărat folos din studierea „Revistei”, deoarece le lipsește regula potrivită.

Deoarece regulile de conduită a unei adunări de studiu, cum este descris în Volumul al șaselea a „Studiilor în Scripturi”, nu mai sunt potrivite, nu și-ar fi cu putință, să dai unele sfaturi, cum ar putea frații împreună cu fratele care conduce studiul, conlucra cât mai bine pentruca oare, care este consacrată studiului comun, să poată fi folosită cât mai bine? Eu sunt sigur, că mulți frați, cari conduc studiul prețutindenea, cu bucurie vor primi astfel de sfaturi de ajutor.

În speranța, că prin aceasta nu-ți răpesc prea mult din timpul tău scump, sunt a ta soră în serviciul împărăției

Iulia Hofmayer, pioneră.

În răspunsul scrisorii de sus, sfătuim, ca să se pună în aplicare aceiași metodă de studiere, care este obișnuită și în Casa Bethel, și este experimentat de un timp încoace, și pe care o ținem de cea mai bună. Adunarea este condusă de un frate, de obicei de președintele Societății, dacă este prezent. Trei frați, cari știu să citească răsplat și curat, sunt rugați, ca să se așeze înainte și să citească unul sau două aliniate, cari vin în discuție. Apoi conducătorul face apel a-

dunării, ca să pună întrebări la aliniatele citite.

Întrebările se pun, și după aceea vor fi invitați diferiți frați, ca să dea un răspuns la întrebările puse. Conducătorul studiului face apoi un rezumat scurt, și dacă este de lipsă încă ceva explicare, dă o mică explicare. Nimenea nu vorbește până ce nu este invitat de conducător. În felul acesta se menține ordinea și chestiunea este pertractată în mod potrivit. Prin citirea aliniatelor, cei prezenți primesc o pricepere bună. Acolo însă unde nu se înțelege bine totul, fiecare are dreptul, ca să pună întrebări.

Scopul studiului este acela, ca să înțelegem mai bine textele Scripturale și explicările referitoare. Și credem, că aceasta se poate ajunge mai bine pe calea sfătuită. Este mai bine, decât să se pună mai întâi întrebări și să fie pertractate, și numai apoi să se citească aliniatul respectiv. Cele mai multe grupe vor fi desigur mai mici decât familia Bethel. Într-o grupă mai mică frații cari citesc mai clar și răsplat să preia cititul. Chiar și conducătorul însuși poate să facă aceasta. După ce s'a citit, conducătorul să întrebe: „Cine are întrebare la aliniatul citit?” Fiecare trebuie să aibă ocazie, ca să pună o întrebare, care se referă la chestiunea pertractată. După aceea, precum s'a amintit să urmeze răspunsurile. Întrebările trebuie să atingă totdeauna numai aliniatele citite, și să nu se abată la alte lucruri.

Textele pentru adunările de declarațiune

30 Noembrie 1932

„Așa vorbește Iehova, Răscumpărătorul tău, cel ce te-a întocmit din pântecele mamei tale: Eu, Iehova, am făcut toate acestea.” — Isaia 44:24.

Iehova și-a dat cuvântul, că Sionul, organizația sa, va scoate la iveală o sămânță, care va curăți Numele și Cuvântul său de toate impurățile, și care

va fi folosit de el ca uncallă, pentru a împărți binecuvântările sale tuturor celor ascultători. I-a plăcut lui Iehova, ca să lase să se dea mărturie despre Numele și Cuvântul său, și să facă de cunoscut scopul său. În scopul acesta a trimis pe Fiul său iubit, Isus Cristos pe pământ, ca să fie un martor al său, ca să mărturisească pentru adevăr, și ca să găsească o îngrijire pentru răscumpărarea omenirii osândite. Isus și-a îndeplinit în-

tru toate datorია ce i s'a impus. Iehova și-a dat cuvântul, că dintre oameni va alege „un popor pentru numele său”, și că poporul acesta și în probe îi va rămânea credincios, va fi martorul lui credincios și adevărat, și va vesti lauda lui. Aceasta a făcut el, și cu aceasta și-a îndreptat Numele și Cuvântul său.

7 Decembrie

„Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Voi aduce împotriva lor o mulțime de glonță mare, și le voi da prada chinului și jafului... Și veți ști, că eu sunt Domnul, Dumnezeu. — Ezechil, 23:46, 49.

„Oamenii fără prihană” ai lui Dumnezeu (vers 45), martorii săi de pe pământ, sunt acuma trimiși ca să bată cu grindina adevărului pe cei vinovați, și să împlinească ce stă scris în Psalm 137:9: „Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi, și-i va zdrobi de stâncă”, acesta este împărăția lui Dumnezeu. Ce privește executarea judecăților asupra creștinătății, Iehova conduce împotriva lor o oaste,” adunarea le va ucide cu pietre, și le va doborî cu lovituri de sabie.” (Vers 47). Această adunare sau oaste, este Domnul Isus Cristos și oastea lui, care este cu el. (Apocalips 19:14—16). Campania executivă a judecății, va curăți țara cu desăvârșire. Ce face Iehova prin Fiul său Cristos Isus, va curăți pământul pedepșit. În felul acesta se va arăta temeinic, că Iehova este Dumnezeu.

14 Decembrie

„Ii voi întări împărăția. El va zidi Numelui meu o casă, și voi întări pe vecie scaunul de domnie a împărăției lui.” — 2. Samuel 7:12, 13.

Iehova cu aceste cuvinte a exprimat importanța împărăției în legătură cu justificarea și onoarea Numelui său. „Sămânța” pe care Iehova a promis-o că o va da, arată evident pe Cristos Isus, Iubitul lui Dumnezeu, preumbrat prin regele David. Iehova a așezat acuma pe tron pe regele măririi. O casă pentru Numele lui Dumnezeu înseamnă organizația lui Dumnezeu, a cărei Cap și comandant suprem este Cristos Isus. Ceeace va ridica Numele lui Iehova în cugetele și inima tuturor creaturilor sale, este cunoștința adevărului și ascultare față de el. Dumnezeu a ales din lume „un popor pentru Numele său”, și poporul acesta constă din cei dintâi, cari au fost binecuvântați cu cunoștința adevărului.”

Intrebări despre organizația lui Iehova

Dela publicarea celor două articole cu titlul „Organizația lui Iehova” din „Revista” No. din 15 Noembrie și 1. Decembrie, s'au ivit anumite întrebări și întrebările acestea precum și răspunsurile referitoare la ele sunt publicate aici în „Revista” pentru informarea cititorilor.

Intrebare: Există deosebiri de păreri despre aliniatele 23 până la 25 și despre aliniatele 5 și 6

21 Decembrie

„Acum, Izraele, ce altă cere dela tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile lui, să-l iubești și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima la și din tot sufletul tău.” — 5. Moise 10:12.

„Inima” este aceea parte a creaturii, unde zace motivul care îndeamnă sau mișcă la acțiune; pentru aceasta se spune, că este reședința iubirii și a sufletului. „Sufletul” îl arată pe creatura întreagă, toate părțile lui; până când „mintea” aceea parte a creaturii, care servește la aceea, ca să examineze adevărul Scripturii, să îl compare cu faptele, să ajungă la o conchidere și a stabili voința lui Dumnezeu. La acela, care iubește pe Iehova, toate aceste însușiri trebuie să fie consacrate lui. Predarea desinteresată a creaturii față de Dumnezeu, dă creaturii îndemnul, ca să îndeplinească cu bucurie voia lui Iehova, înțelegând că este datorința și privilegiul lui, ca să cinstească în așa fel pe marele Creator. Iubirea nu este îndușoare, ori jocul simțurilor, sau o zguduire a simțurilor, ci este o predare nestrămutată și desinteresată față de Creator.

28 Decembrie

„In ziua aceea și se va deschide gura odată cu a sugarului, vei vorbi, și nu vei mai fi mut. Vei fi un semn pentru ei, și vor ști, că eu sunt Iehova.” — Ezechil 24:27.

Iehova și-a exprimat Cuvântul, și îl va și împlini; și Sfânta Scriptură arată cum se pare clar, că, Iehova va acorda martorilor săi credincioși privilegiul, ca să vadă „lucrurile lui mărețe”, prin cari va dovedi, că ei au vorbit Cuvântul său adevărat amăsurat voinței sale; și aceasta va face înainte ce martorii lui vor fi schimbați în organisme glorioase asemenea lui Cristos Isus. Cât de sigur martorii lui Iehova, vorbesc adevărul, atât de sigur va face Iehova și pe oameni să cunoască, că acești martori au vestit adevărul. Aceasta nu se va întâmpla în scopul, că martorii să fie înălțați înaintea oamenilor, ci pentruca oamenii să poată ști, că Dumnezeu a avut martori între ei.

a Hotărîrii”. Care este explicarea adevărată?

Răspuns: Nu este nici un motiv, pentru a se ivi diferite păreri asupra înțelesului acestor aliniate, și dacă frații citesc și cumpănesc cu îngrijire cuvintele folosite acolo, atunci nimic nu ar apărea neclar și nesigur. Aliniatul 23, zice clar, că este scriptural pentru fiecare grupă, ca să aibă un comitet de servicii, care să fie activ împreună

cu conducătorul de lucru pentru interesele grupei; pe mai departe, că comitetul acesta trebuie să fie ales de grupă și numărul membrilor comitetului asemenea să fie stabilit de grupă; că trebuie să aibă un casier și un secretar; că comitetul de servicii poate fi imputernicit, ca să se îngrijească de afacerile economice în general și să isprăvească astfel de îndatoriri, cari de obicei sunt isprăvite de comitetul executiv, și că este fără rost să mai existe un comitet executiv, acolo, unde este un comitet de servicii. Este greu de înțeles cum poate fi cineva nelămurit în privința înțelegerii acestui aliniat. Aici se face acuma încercarea, ca să se arate lucrul atât de clar, încât și copiii să-l poată înțelege.

Organizația grupei este o unitate. Niciodată să nu figureze o organizație dublă. Comitetul de servicii să figureze ca comitetul general pentru administrarea treburilor grupei. Nu este de lipsă ca conducătorul de lucru să fie un membru al acestui comitet. Comitetul de servicii este îmbrăcat cu aceleași drepturi, ca și un comitet executiv. Cu toate că „Hotărîrea” sfătuește, ca comitetul să nu aibă mai mulți membrii decât zece, totuși natural, că acesta este un aranjament lăsat la apreciere liberă. Ar fi mai bine ca să aibă mai pușini. Cu cât e mai mare comitetul, cu atât mai greu este întru regularea afacerilor, și cu atât mai mult timp se va pierde cu prea multe vorbe goale. Dacă însă grupa vrea să aibă un comitet mai mare, asta-i treaba ei, pentru care grupa poartă răspunderea. În caz dacă se simte lipsa de a avea comitete speciale, pentru a se îngriji de săraci, și a isprăvi alte lucruri de lipsă de felul acesta, grupa poate să imputernicească comitetul de servicii, ca să formeze astfel de subîmpărțiri sau subcomitete, și pe oricine sa pună pentru executarea acestui serviciu.

Grupa trebuie să aibă un secretar. Să nu înțelegem așa, că un secretar pentru servicii, și pe un alt secretar pentru alte lucruri ci un singur secretar, pentru toate lucrurile. Grupa trebuie să aibă și un casier. Cel mai bine este, dacă slujbele acestea sunt ocupate de diferite persoane, dacă sunt destui în grupă, cari ar fi capabil pentru aceasta. Ar fi cu totul nepotrivit ca într-o grupă să avem doi casieri. Sumele deosebite se pot păstra în cărți repartizate pe conturi anumite. Ar fi preferabil pentru lucrul acesta un frate instruit (versat), dacă însă nu este niciunul, atunci chiar și o soră ar putea să fie secretară sau casieră sau ambele.

O înțelegere greșită despre elegibilitatea aceloră, cari trebuie să îndeplinească slujbele acestea, se pare ca nu poate să existe. Numai aceia, cari sunt membrele clasei templului, cari sunt în armonie deplină cu serviciul, și fac ceiace în mod logic pot să facă, să fie aleși într-o slujbă de casier, secretar sau membrii ai unui comitet oarecăr. În organizația lui Dumnezeu nu este loc pentru leneși, gâlcevitori sau contrari. Dacă cineva neglijează sau refuză ca să ia parte la lucrul de mărturie, sau se luptă împotriva lucrului a-

cestuia, unul ca acesta să nu fie pus în vre-o slujbă, sau să-și dea votul pentru alegerea servitorilor. Faptul, că cineva este consacrat încă nu îl îndreptățește scriptural. Se cere devotament deplin față de Domnul.

Unde este o grupă mare și un popor mare, comitetul de servicii poate să numească căpetenii pentru fiecare circumscripție, și aceștia pot fi membrii a comitetului, ori nu, așa dupăcum se vede mai potrivit pentru servicii.

Intrebare: Comitetul propus să preieie atât răspunderea cât și îndatoririle de slujbă a comitetului care a stat până acuma în picioare, anume, a conducătorului de lucru, a casierului, și a administratorului?

Răspuns: Trebuie să se înființeze un comitet general, numit comitet de servicii. Conducătorul de lucru va fi numit de Biroul localnic al Societății. Ajutorul-conducător de lucru, administratorul de cărți și alții trebuie să fie aleși de grupă. Îndatoririle slujbei lor sunt exact aceleași, care au fost clarificați deja de mai înainte de secția de servicii a Societății prin „Metode de organizație pentru grupe” trimise.

Intrebare: Președintele sau conducătorul de lucru să prezideze în adunarea comitetului și a adunării întregi, ori răspunderea să se împărțească, anume așa, că președintele în ambele cazuri prezidează, când este vorba de alte lucruri și nu de servicii, atunci însă, dacă este vorba de afaceri în jurul serviciului, conducătorul va fi președintele?

Răspuns: Nici o nedumerire nu trebuie să fie în privința președintelui. Conducătorul de lucru nu este undeva președinte numai pe baza slujbei sale ca conducător de lucru, cu excepția adunărilor de comitet, întrucât este un membru al comitetului, în care caz ar fi de dorit, ca să prezideze în adunările comitetului de servicii. Președintele adunării, poate să fie ales de fiecare dată pentru fiecare adunare, ba chiar și pentru un timp mai scurt sau mai lung. Ar fi de fapt un lucru greșit, ca să fie ales cineva de președinte în general, pe un timp mai lung decât un an. În „Hotărîre” nu există nici o părere împărțită. Președintele trebuie să prezideze, să țină ordine și să conducă adunările de studii în caz dacă adunarea dorește aceasta, anume dacă este ales de președinte și este poflit de grupă, ca să conducă adunările. Comitetul de servicii, ca singurul comitet general al grupei, dacă grupa îi dă dreptul, să numească în mod regulat pe conducătorii studiilor. Obiceiul urmat până acuma, de a alege pe un conducător al diferitelor studii pe un timp de șase luni, este foarte bun și datorința de alegerea conducătorului de studiu să fie săvârșită de comitetul de servicii. Lucrul acesta până acuma a fost isprăvit de comitetul executiv, însă comitetul de servicii poate să isprăvească orice lucru făcut de comitetul executiv. Grupa trebuie să evite, ca să facă pe cineva președinte cu înlăturarea altora, și prin aceasta să-l încurajeze ca să se țină prea important. Se sfătuește, ca să se aleagă un frate de președinte a grupei de trei, șase luni sau cel mult pe un an.

și dacă ar fi absent, atunci cu ocazia oareșcari adunări se poate alege alteineva ca președinte pentru adunarea respectivă.

Intrebare: Președintele adunării în toate adunările (întrunirile) să fie privit ca șeful executiv al adunării, cu excepția aceea, ce este serviciul în înțelesul adevărat al cuvântului?

Răspuns: Răspunsul este hotărît „Nu”. Aceasta ar fi cu totul nelaloc. A face pe cineva șef executiv al adunării, este nepotrivit și nescriptural, îndeosebi dacă aceasta se face sub excluderea lucrului de mărturie. Dacă nu este servici, atunci de fapt nu este nimica.

Intrebare: Surori pot să fie alese ca membre în comitetul de servici?

Răspuns: Pe baza Scripturii nu sunt excluse de acolo. Cu toate acestea este însă preferabil a alege bărbați; dacă însă nu sunt bărbați cu însușirile cerute de Scriptură, și dacă femei înzestrate cu însușirile cerute de Scriptură sunt gata de lucru, atunci pot să între în comitetul de servici.

Intrebare: Secretarul și casierul sunt de a se alege din membrii comitetului?

Răspuns: Aceasta nicidecum nu este de lipsă. Secretarul poate să fie un frate sau o soră; și casierul poate să fie un frate sau o soră. Pot să fie membri a comitetului, și nu; ar fi preferabil, ca pentru aceste două slujbe să se aleagă persoane, care nu sunt membre în comitetul de servici.

Intrebare: Membrii ajutor-comitetului de servici trebuie să fie numiți de comitetul de servici? (Sub ajutor-comitet de servici se înțelege comitetul, care are aface cu tot ceea ce este în legătură cu pregătirea locuinței pentru pioneri).

Răspuns: O alegere pentru un astfel de adăpost este o chestiune, pe care fiecare grupă trebuie s'o aranjeze ea singură; și grupă ca întreagă, trebuie să pună întrebări cu privire la hotărîrea de a alege un farm sau o locuință și să întocmească un comitet anume, pentru a rezolva chestiunea aceasta.

Intrebare: Să se înființeze o slujbă de gestionar pentru radio, și anume pe aceea bază, pe care s'a înființat slujba conducătorului de lucru?

Răspuns: Dacă grupa locală dorește aceasta, atunci ar fi un lucru potrivit. Chestiunea însă este o parte a serviciului, și unde în urma numărului sau mărimii grupe și în urma lucrului desăvârșit sunt de rezolvat multe datorințe de slujbe în grupă, grupa poate să numească un gestionar de radio. Nu ar fi deloc nepotrivit, dacă comitetul de servici ar numi pe cineva, ca să ia în mână chestiunea radiofoniei. Acesta trebuie apoi să raporteze despre activitatea sa Biroului din Brooklyn (ori Biroului local). Gestionarul de radio nici nu trebuie să fie un membru al comitetului de servici. Frații trebuie să fie conștienți de faptul, că fiecare care dorește să servească este datorința lor, ca să-i prevadă cu servici, și formalitățile să fie eliminate.

Intrebare: Este potrivit să se folosească cu-

vântul „servici” pentru fiecare formă a serviciului, inclusiv lucrul de mărturie?

Răspuns: Acesta este cugetul adevărat. La grupă totul este servici, și comitetul de servici, la dorința grupei, pe drept poate să împărțească serviciul în diferite subîmpărțiri, și pentru îngrijirea acestor diferite chestiuni, ca radio, local pentru studii, chestiuni de ajutorare și alte lucruri, să înființeze subcomitete, cari apoi vor trebui să raporteze despre activitatea lor comitetului general de servici.

Intrebare: Președintele să fie ales pe șase luni sau pe un an, sau ocazional din timp în timp? Cum să fie aleși frații conferențieri (vorbitori)?

Răspuns: Președintele adunării poate să fie ales, cum este arătat mai sus, pe un timp mai scurt sau mai lung sau chiar și pentru cazuri de singuralice adunări. Activitatea sa se mărginește numai la prezidarea adunărilor. Comitetul de serviciu trebuie să rezolveze chestiunile economice de ordin general. Ce privește alegerea fraților pentru vorbire, comitetul de serviciu la dorința adunării să numească pe frații, pe cari îi găsește ca cei mai capabili pentru acest scop.

Intrebare: Președintele este maestru în ceea ce trebuie să se spună și să se facă într'o adunare de servici?

Răspuns: Hotărît nu! În organizația lui Dumnezeu nu sunt domni. Președintele trebuie să prezideze, să facă ordine și în general să rezolveze chestiunile, cari cad în sarcina președintelui. Dacă va fi condus cu totul și pedepplin de neegoism, atunci în conlucrare nu se vor ivi greutăți. Este mai bine, ca aceeaș persoană să nu se aleagă președinte pe mai mult decât un an.

Intrebare: O grupă poate să aleagă de președinte pe unul, care recunoaște că nu înțelege adevărul prezent, și în cei cinci ani din urmă a refuzat, ca să conducă studiul „Revistei”?

Răspuns: Hotărît nu! Cum se poate spune despre unul ca acesta, că ar fi în templu, când el nu vede lumina ce se revarsă din templu? Unul asemenea este pe deplin nepotrivit și incapabil, ca să figureze în organizația lui Dumnezeu ca președinte sau în eventuală altă calitate.

Intrebare: Poate un conducător de lucru sau un frate credincios Domnului, să facă observații cu ocazia unei adunări de servici asupra unui articol al „Revistei”, fără să fie muștrat sau criticat din partea președintelui?

Răspuns: Președintele nu are autoritatea, ca pe oricine, care își exprimă părerile, ca să-l muștre pentru aceasta. Dacă părerile exprimate nu ar fi în armonie cu Scriptura, atunci președintele poate să provoace adunarea, ca prin vot să-și arate neaprobarea față de observația din chestiune. Președintele nu este un țar, și nu este îndreptățit, ca să folosească o putere despotică față de oricine. Conducătorul de lucru într'o adunare de studiere ocupă acelaș loc, ca și un oricare alt membru al grupei, nici mai mare, nici mai mic.

Intrebare: Intr'o adunare de servici se poate

accepta o hotărâre când președintele este conducătorul de lucru?

Răspuns: De sine înțeles aceasta se poate întâmpla, dacă grupa dorește. Conducătorul de lucru nu este îndreptățit, ca să hotărască ce să facă să nu facă o grupă. În organizația lui Dumnezeu majoritatea hotărăște.

Întrebare: Este potrivit, ca un frate, în același timp să fie îmbrăcat cu slujbele unui gestionar de radio, membru în comitetul de serviciu, președinte, secretar și casier; și să lucreze în toate aceste calități?

Răspuns: Aceasta ar fi o procedură foarte rea, îndeosebi atunci, dacă sunt și alții, cari ar putea ocupa slujbele acestea.

Întrebare: În ce fel de adunări trebuie conducătorul de lucru să prezideze, și în cari adunări să prezideze președintele?

Răspuns: Această întrebare este asemănătoare cu una pusă mai la început, dar las să o repetăm și aici. Este la loc, că conducătorul de lucru prezidează adunările comitetului de serviciu, în caz dacă nu cumva este invitat altcineva să preia președinția aici. Președintele grupei să prezideze în adunările care obțin în grupă, excepțiune face cazul, dacă este invitat un altul, ca să prezideze.

Întrebare: Trebuie grupa să aibă un administrator de cărți?

Răspuns: Da, absolut! Grupa trebuie să aibă un administrator de cărți, și administratorul acesta de cărți poate, așa dupăcum se hotărăște, să fie ales ori de grupă, ori de comitet.

Întrebare: Administratorul de cărți poate să fie totodată și secretar sau casier?

Răspuns: Aceasta nu ar fi consult din motivul că îndatoririle administratorului de cărți, se deosebesc de acelea a casierului și secretarului. Aceste slujbe să fie distribuite între trei persoane, sunt destule membre în grupă, ca în felul acesta să ocupe slujbele.

Întrebare: Într-o grupă mai mare ar fi consult să se instituiască mai multe subcomitete?

Răspuns: Fiecare grupă să hotărască ea însăși asupra acestui punct. Ar fi o procedură cu totul corectă, dacă grupă ar împuternici comitetul de serviciu, ca să înființeze toate subcomitetele de lipsă, ca să prescrie și să împărțească circumscripțiile, ca să contabilizeze magazia și cărțile și să rezolveze alte lucruri necesare de acest fel.

Întrebare: Care sunt datorințele prescrise a unui conducător de lucru și a unui președinte?

Răspuns: Datorințele unui conducător de lucru, sunt descrise în amănunt în literatura servită de Biroul din Brooklyn (adeacă din Berna sau București) a Societății. Datorințele unui președinte constau, cum se înțelege în general potrivit de toți, în aceea, de a prezida adunarea și a ținea ordinea.

Întrebare: Una dintre grupe are un președinte, care se crede îndreptățit, ca și în adunările de studii, la care sunt numiți alți conducători de studii, ca să prezideze, deschizând el adunarea

și să introducă la conducătorul de studii regulat. Este potrivit aceasta?

Răspuns: O astfel de procedură, vorbind domol, se pare o nebunie. Pentruce este de lipsă, ca un frate să fie introdus adunării din partea altui frate? Dacă președintele este numit, ca să prezideze o adunare, atunci să facă aceasta; dacă conducerea adunării este predată altui frate, atunci acesta să facă lucrul acesta. Incunjurati formalitățile și ceremoniile fără folos.

Date generale

Lucrurile înșirate mai sus trebuie avute în vedere, atunci nu vor fi greutăți: Organizația grupei este unitară; despre fiecare membru al grupei să presupune, că este uns de Domnul, este în armonie deplină cu organizația sa și este gata și voitor, ca la orice timp să facă servicii. Nimenea nu are în grupă o întâietate față de un altul; fiecare cu bucurie să execute lucrul încredințat lui. Nu este de lipsă, ca fiecare membru al grupei să figureze în comitetul de serviciu, numai dacă are capacitățile pentru aceasta. Un număr mărginit trebuie să se aleagă, care să fie activ după cele mai bune năzuințe intereselor cauzei Domnului. Conducătorul de lucru poate să fie un membru al comitetului, ori nu. Dar este preferabil, a-l alege de membru al acestui comitet, și în adunarea comitetului de serviciu a-i lăsa conducerea prezidențială. Cu toate acestea și oarecare altul poate să fie ales de președinte, în adunările comitetului de serviciu. Prezența conducătorului de lucru la adunările comitetului de serviciu, în principal servește scopul, că el răspunde la întrebările, cari s'ar putea ivi cu privire la servicii, despre ce el este îndeosebi bine informat, deoarece el stă în legătură cu Biroul Societății.

Cu ocazia alegerii servitorilor, grupa să procedeze în felul următor: Într-o adunare regulată se alege un președinte pentru adunarea aceasta, și apoi hotărăște, că unul ca acesta va servi ca președinte, pânăcând adunarea va alege pe un altul. Deci timpul slujbei sale este nehotărât. A doua: alegeți un comitet de serviciu dintre bătrâni, anume din frații maturi ai grupei, cari sunt în armonie deplină cu serviciul, și cu sârguință se ocupă în servicii (lucrurile mărturiei). A treia: Alegeți un secretar din rândul fraților. Dacă nu stă la dispoziție un frate, poate să fie aleasă o soră ca secretar. A patra: Alegeți un casier din grupă, de preferință pe un frate. Să fie un singur secretar pentru toate chestiunile întregii grupe, și asemenea numai un casier pentru toate chestiunile grupei. Grupa să împuternicească pe mai departe comitetul de serviciu prin propunere sau hotărâre, ca să formeze subcomitetele necesare, în mod regulat să numească pe conducătorii studiului, precum și pe aceia, cari în mod public să țină vorbiri grupei. Conducătorul de lucru va fi ales sau încredințat de societate, dintre cei propuși de grupa locală și cari au însușirile necesare pentru acest serviciu.

Toți trebuie mereu să se ocupe cu cugetul, că este un privilegiu mare a poporului lui Dumnezeu,

de a lua parte la serviciul lui, și să aibă o parte la justificarea Numei și Cuvântului lui Iehova. În general trebuie să înțelegem, că din punctul de vedere practic nu este nici o deosebire între organizația de acum și aceea anterioară, cu excepția următoarelor puncte: Alegerea oamenilor

la o slujbă de bătrân sau diacon este nescriptural; dar alegerea anumitor membre a grupei pentru rezolvarea îndatoririlor în legătură cu serviciul este întocmai scriptural și potrivit.

W. T. din 1 Octombrie 1932.

Scrisori interesante

Iehova ne liberează din nelegiuire

Iubiți frați în serviciul Domnului!

Nu găsesc cuvinte pentru descrierea bucuriei mele, pe care o am, că am ajuns la cunoștința adevărului, prin cărțile, pe cari mi le-a adus fratele L. P.

Pentruca să puteți măsura bucuria mea adâncă de tot, permiteți-mi, iubiți frați, ca să vă descriu starea de plâns în care mă găseam, când mă năzuiam, ca să studiez teologia, și să devin preot. Dacă Părintele nostru cereșc n'ar fi trimis la mine pe unul din copiii lui, atunci desigur, că ajungeam la prăbușirea sigură.

Înainte cu doi ani, odăița mea mică a fost transformată în o capelă, cu icoane sfinte, lumini, tămâie etc., și de trei ori pe zi, precum și în timpul de noapte, am îngenunchiat înaintea idoloilor și m'am rugat. Cu lacrimi în ochi m'am rugat, ca să mi se implinească dorința inimei. Mulțumesc Părintelui cereșc, Iehova Dumnezeu, care vede în inimi, că m'a eliberat din neștiința în care mă aflam. El și-a deschis brațele, și mi-a dăruit adevărul, și încă ce adevăr minunat.

Vă rog, ca să mă primiți pe lista abonaților revistei W. T. și să-mi trimiteți socoteala, ca să vă pot trimite banii.

Cel mai mic conducător al vostru în speranță

John Cucumbetis, Egipt.

Numele lui Iehova să fie înălțat!

Mult iubite frate Rutherford!

Mă înceamă, ca să-ți scriu câteva rânduri despre aprecierea privilegiului nostru de a răspândi solia împărăției. Ni s'au dăruit ocazii mari și foarte încurajătoare, ca să dăm o mărturie puternică pentru marea noastră Dumnezeu Iehova, și uși ni s'au deschis, prin cari de altfel cu greu puteam să pătrundem. Astfel am avut ocazie, ca să fac vizită la mulți conducători în poziții înalte și multora să le dau o mărturie bună despre adevăr. Între aceștia era și președintele republicii Finlandei. Am primit o audiență la el și am fost primit cu prietenie. După ce i-am supus chestiunea, mi-a spus, că aceasta este de cecece oamenii acuma în timpul acesta de mare apăsare, au lipsă, și și-a exprimat mulțumirea pentru vizita mea și pentru carte. În legătură cu aceasta este asemenea foarte încurajător a vedea, cum se implinește Apocalips 3:9. Unul dintre frații noștri, din Casa Bibliei a cercetat

pe un înalt teolog. Acesta a fost atât de înfuriat, încât pe fratele l-a izbit peste ușă, și cartea pe care i-a dat-o a aruncat-o după el. În ziua următoare a venit la Biroul nostru, și a dorit să vorbească cu fratele. L-a rugat de iertare și a luat cartea în primire. Eu am vizitat pe un preot, care nu numai că a primit cartea, ci a dorit să și vorbească cu mine. Ca urmare a convorbirii noastre în ziua următoare a venit la mine și a cumpărat cărțile „Lumina” și „Profeție”. Când i-am oferit colecția întreagă, mi-a spus: „Nu vreau să iau toate cărțile, deoarece astfel am mai multă ocazie, ca să-ți fac vizită și să-mi iau cărți”. Cu mare interes a ascultat răspunsurile mele la întrebările sale. El a recunoscut, că între toate cărțile „religioase” ale noastre sunt singurele, care în adevăr dau hrană; altele nu au nimic de dat. În adevăr putem să exclamăm cu psalmistul: „Moștenirea mi-a căzut în locuri plăcute!”

Numele Domnului să fie binecuvântat!

Al tău frate fericit și mulțumit din îndurarea minunată a lui Dumnezeu,

Karlo Harteva, Finlanda.

Scopurile lui Dumnezeu mi-au fost date în stare

Iubite judecătorule Rutherford,

Chiar acuma am primit „Epoca de aur”, și am cîlît din ea provocarea Dv. pentru o desbatere, către liga bisericilor. Mă tem, că sunt prea fricos, deoarece știu, că timpul lor este foarte scurt.

Dacă nu ar fi venit la mine anul dintre martorii lui Iehova, atunci m'aș găsi în disperarea cea mai adâncă. Cu un an înainte mi-am îngropat pe copila de trei ani. După ce timp de trei luni-am jelit, nefiind nici un preot, care să mă fi putut mângăia, veni unul dintre acești martori la ușa mea, și cu un rimbel admirabil mi-a vorbit despre scopul minunat al lui Dumnezeu. Și să vă gândiți la aceea, că timp de douăzeci de ani am căutat adevărul în biserică!

Acum cărțile Dv. în legătură cu Biblia mea au devenit hrană pentru un suflet flămând. Eu în meret, gata o cantitate de cărți și broșuri, ca să le dau celor triști și descurajați și acelor, cari suspină din pricina celor ce se petrec în lume.

Sunt cu iubire creștinească.

Idna I. C. Duffield, Illinois.